

การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษา Code-Switching of a Filipino Teacher who Taught Thai Students at a Bilingual School

ประสิทธิ์ ประมูลจักษ์โก (Prasit Phamunchakko)¹* ดร.กิติมา อินทร์มพรรษ์ (Dr.Kitima Indrambarya)**

(Received: March 16, 2020; Revised: May 21, 2020; Accepted: June 4, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทและจำนวนของการสลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อวิเคราะห์หน้าที่และจำนวนของหน้าที่การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนชาวไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ของแผนการเรียน Mini-Program และ Bilingual Program รายวิชา ESL ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสอนในโรงเรียนสองภาษาแห่งหนึ่ง โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสังเกตการสอนและบันทึกเสียงในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบประเภทการสลับภาษามีประเภทการสลับภาษาทั้งหมด 3 ประเภท โดยพบประเภทของการสลับภาษามากที่สุดคือการสลับภาษาในระดับคำ วลี และพบน้อยที่สุดคือการสลับภาษาภายในประโยคและผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบหน้าที่ในการสลับภาษาทั้งหมด 5 หน้าที่ ได้แก่ การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น หน้าที่อื่นๆ การอุทาน และการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว ซึ่งการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ เป็นหน้าที่การสลับภาษาที่พบมากที่สุด และหน้าที่การสลับภาษาที่พบน้อยที่สุด คือ การทำให้เป็นเรื่องส่วนตัว

ABSTRACT

This research examines code-switching between English and Thai of a Filipino teacher who taught Thai students at bilingual school. The objectives of this research were to study the types and functions of code-switching from English to Thai of a Filipino teacher at a bilingual school who taught the students in Matthayomsuksa 4 and 5 of Mini-Program and Bilingual Program in English Second Language subject with using English in teaching process. The data were collected by recorded observation of sample groups. The results are shown in percentages. The results showed three types of code-switching. The tag switching was found the most frequently while intrasentential switching was the least. This study has also found five functions of code switching; reiteration, message qualification, other functions, interjections and personalization. The reiteration is used the most and the personalization was used the least frequently.

คำสำคัญ: การสลับภาษา หน้าที่การสลับภาษา การสอนภาษาอังกฤษ

Keywords: Code-switching, Functions of code switching, English language teaching

¹Corresponding author: prasit.p@sk.ac.th

*นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นภาษาที่มีความสำคัญ ในฐานะภาษานานาชาติ (English as an International language) กล่าวคือ เป็นภาษาที่ใช้เป็น “ภาษากลาง (lingua Franca)” ที่ใช้ติดต่อสื่อสาร หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนหรือกลุ่มคนหนึ่งกับกลุ่มคนหนึ่ง หรือระหว่างชนชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ [1] และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้อย่างแพร่หลายในนานาประเทศหรือทั่วโลก (International language or global language) [2] ทำให้ภาษาอังกฤษได้แปรเปลี่ยนไปตามผู้ใช้ที่มีความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม หลากหลายรูปแบบหรือเรียกว่า “ภาษาอังกฤษแบบหลากหลายระดับโลก (World Englishes)” [1] ต่อมาภาษาอังกฤษถูกนำมาประยุกต์กับระบบการศึกษาไทยในรูปแบบใหม่ เกิดเป็นโรงเรียนสองภาษา ซึ่งโรงเรียนสองภาษาเป็นโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการเรียนการสอน ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงไปของโลกในยุคปัจจุบันพร้อม ๆ กับการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน เป็นมิติใหม่แห่งวงการการศึกษาในสำหรับการจัดการเรียนการสอนและแพร่หลายวงกว้างในประเทศไทย เป็นที่มาของโรงเรียนสองภาษา ซึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักควบคู่กับภาษาไทย หรือภาษาที่สามในการเรียนการสอน โดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งนักเรียนไทยจะได้เรียนกับครูต่างชาติทั้งที่เป็นเจ้าของภาษา หรือชาวต่างชาติที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีและเป็นธรรมชาติ เช่น ครูชาวฟิลิปปินส์ จากการสำรวจในปี 2008 พบว่าชาวฟิลิปปินส์ในภูมิภาคเอเชียที่เป็นผู้พูดภาษาอังกฤษ (English Speakers) ประมาณ 44 ล้านคน หรือ 48% ของจำนวนประชากรทั้งหมด 91 ล้านคน โดยประมาณ [3] ภาษาอังกฤษจึงกลายมาเป็นภาษาที่สองของอาเซียน ดังในกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” กล่าวคือ ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ และประเทศไทยคือหนึ่งในสมาชิกของอาเซียน [4] จึงทำให้การศึกษาภาษาอังกฤษตื่นตัวมากขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ปัจจุบันโรงเรียนสองภาษายังขาดแคลนครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษา ภาครัฐได้ขยายโอกาสให้ครูชาวต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีและเป็นธรรมชาติ เช่น ครูชาวฟิลิปปินส์ ได้เข้ามามีบทบาทเป็นครูสอนนักเรียนไทย [5] ระหว่างการเรียนการสอน ครูฟิลิปปินส์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร บ่อยครั้งพบว่านักเรียนไทยไม่มีปฏิสัมพันธ์กับครูระหว่างเรียน หรือไม่สามารถโต้ตอบกับครูผู้สอนได้ ส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไม่ราบรื่นหรือยากต่อการควบคุมชั้นเรียน หรือในสถานการณ์ครูต้องการอธิบายเนื้อหาในบทเรียนครูฟิลิปปินส์จึงสลับภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยมากขึ้น เพื่อช่วยเพิ่มบรรยากาศการเรียนการสอนให้ดำเนินต่อไป รู้สึกผ่อนคลาย ช่วยลดปัญหาช่องว่างของการขาดการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าการศึกษาศลับภาษามีแนวทางการศึกษาแตกต่างออก อาทิ การสลับภาษาลึ้น การสลับภาษาบนเครือข่ายออนไลน์ [6-8] นิยมศึกษากับกลุ่มคนที่เป็นผู้ใช้สองภาษา (bilingualism) เพียงเท่านั้น ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาศลับภาษาของกลุ่มคนที่เป็นผู้ใช้สามภาษา (trilingualism) กล่าวคือ เป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 3 ภาษา ซึ่งการศึกษากวการสลับภาษาสามภาษายังคงเป็นการศึกษาในวงแคบเนื่องจากผู้ศึกษาต้องมีความรู้ในภาษาทั้ง 3 เช่นกัน [9] จึงสมควรต่อการศึกษาว่ากลุ่มคนที่ใช้ 3 ภาษา สลับภาษาอย่างไร เพราะเหตุใดจึงสลับภาษา และส่งผลต่ออย่างไรต่อการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงนำปรากฏการณ์การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาล็อกเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และภาษาไทยเป็นภาษาที่สาม อีกทั้งยังมีบทบาทในฐานะครูสอนภาษาให้กับนักเรียนไทย ซึ่งการศึกษานี้จะศึกษารูปแบบการสลับภาษาและหน้าที่ของการสลับภาษาที่เกิดขึ้นจริงในสถานการณ์ชั้นเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องการสลับภาษาและหน้าที่การสลับระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์กับนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษาแห่งหนึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาประเภทและวิเคราะห์ความถี่ของการสลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษา
2. เพื่อวิเคราะห์หน้าที่และความถี่ของหน้าที่การสลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษา

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่องการสลับภาษาและหน้าที่การสลับระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์กับนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษาแห่งหนึ่ง ได้ดำเนินการตามกรอบแนวคิดการศึกษาเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. การศึกษาประเภทการสลับภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามแนวคิดของการสลับภาษา [10-12] โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.1 การสลับภาษาระดับคำ หรือวลี (tag-switching) คือ การสลับภาษาที่เกิดขึ้นในระดับคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้าย ดังตัวบทสนทนาต่อไปนี้

Filipino Teacher: Are the phrases used for the interrupting? ปะ

Student: No, It's for changing.

จากบทสนทนาข้างต้นครูฟิลิปปินส์ได้สลับภาษาจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยคำว่า “ปะ” ซึ่งการสลับภาษาในบทสนทนานี้จัดเป็นประเภทการสลับภาษาระดับคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้าย

1.2 การสลับภาษาภายในประโยค (Intrasentential switching) คือการสลับภาษาที่เกิดขึ้นในประโยคตามระบบภาษาใดภาษาหนึ่งที่สลับ (Syntactic merging) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Filipino Teacher: I really bored when you talk too much. เเบื่อ

จากตัวอย่างข้างต้นครูฟิลิปปินส์สลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในประโยคที่ว่า “เเบื่อ” ซึ่งอยู่ในลักษณะการสลับภาษาประเภทภายในประโยค เมื่อพิจารณาจากระบบภาษาที่สลับ

1.3 การสลับภาษาระหว่างประโยค (Intersentential switching) คือการสลับภาษาที่เกิดขึ้นระหว่างประโยคดังตัวอย่างต่อไปนี้

Filipino Teacher: So stop walking and sit down. หิวข้าวไหม?

Students: Yes.

Filipino Teacher: Leader.

จากตัวอย่างครูฟิลิปปินส์สลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างประโยคแรก และประโยคที่ว่า “หิวข้าวไหม” ซึ่งการสลับภาษาลักษณะนี้เป็นการสลับภาษาประเภทระหว่างประโยค

2. การศึกษาหน้าที่การสลับภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามแนวคิดของการสลับภาษา [13-14] โดยแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

2.1 การสลับภาษาเพื่อบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง (Quotations) เพื่อให้การสลับภาษาจะเกิดความกระจำมากขึ้นในการสื่อสาร ผู้พูดจะระบุถึงสิ่งที่ต้องการอ้างอิงถึงกับคู่ร่วมสนทนาในรูปแบบ บ่งชี้ (Quotations) หรือ การยกคำพูดคนอื่นมาพูด (reported speech)

2.2 การสลับภาษาเพื่อระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง (Addressee specification) เป็นรูปแบบระบุผู้รับสารเฉพาะเจาะจง เป็นการสลับภาษาโดยส่งข้อความไปหาผู้รับโดยตรงหรือที่ความต้องการจะเจาะจงโดยเฉพาะเท่าที่เป็นไปได้

2.3 การสลับภาษาเพื่ออุทาน (Interjections) เป็นรูปแบบการสลับภาษาในรูปแบบนี้เป็นการแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกเพื่อเติมเต็มลงไปประโยค

2.4 การสลับภาษาเพื่อการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ (Reiteration) เป็นรูปแบบการสลับภาษาแบบเน้นย้ำ คือการซ้ำข้อความเดิม ซึ่งอาจกล่าวเป็นครั้งที่สอง ในบางครั้งอาจจะตรงตามความหมายรูปหรือเพิ่มรูปคำจากเดิมได้

2.5 การสลับภาษาเพื่อให้ข้อความเข้าใจได้ง่ายขึ้น (Message qualification) เป็นรูปแบบการสลับภาษาเพื่ออธิบายเพิ่มเติม หรือทำให้ข้อความนั้นมีความหมายชัดเจนมากขึ้น เข้าใจได้ง่ายขึ้น

2.6 การสลับภาษาเพื่อให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว (Personalization) เป็นรูปแบบการสลับภาษาที่ต้องการความเป็นเรื่องเฉพาะ หรือเรื่องส่วนตัว ซึ่งผู้พูดกับผู้ฟังมีส่วนเกี่ยวพันกัน ในบางเรื่อง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาเรื่องการสลับภาษาและหน้าที่การสลับระหว่างภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษามุ่งดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่ศึกษาคือการสลับภาษาและหน้าที่ของการสลับภาษา เก็บข้อมูลเฉพาะการสลับภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนไทยและไม่นำเอาข้อมูลทางด้านสำเนียงหรือเสียงมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ระยะเวลาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ประชากรในการศึกษา คือ ครูฟิลิปปินส์ที่สอนในรายวิชาวิชา ESL (English as a Second Language) 1 ท่าน ซึ่งเป็นครูที่สอนนักเรียนทั้ง 2 แผนการเรียน และนักเรียน 2 แผนการเรียน ได้แก่ แผนการเรียน Mini-program และแผนการเรียน Bilingual ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ช่วงชั้นละ 2 ห้อง ห้องละ 6 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 4 ห้อง จำนวน 24 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเป็นเวลา 1200 นาที ดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนต้นระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากเทปบันทึกเสียงในการเรียนการสอนของครูฟิลิปปินส์กับนักเรียนไทยในรายวิชา ESL (English as a Second Language) ซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนแผนการเรียน Mini-program และแผนการเรียน Bilingual ได้กับครูฟิลิปปินส์คนเดียว

3. การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาการสลับภาษาและหน้าที่การสลับภาษาที่เกิดขึ้นกับครูฟิลิปปินส์เท่านั้น ไม่นำตัวแปรด้านเพศ อายุ และการสลับภาษาหรือการปนภาษาอื่นมาวิเคราะห์

วิธีการวิจัย

การศึกษากการสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์กับนักเรียนไทยใน โรงเรียนสองภาษาแห่งหนึ่งโดยศึกษากการสลับภาษาอังกฤษกับภาษาไทยและหน้าที่ของการสลับภาษาดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกเสียงและการสังเกตการณ์สอนของครูฟิลิปปินส์และนักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ของ แผนการเรียน Mini program และแผนการเรียน Bilingual program ในภาคเรียนต้น ปีการศึกษา 2560 ในรายวิชา ESL (English as a Second Language) ของแผนการเรียน Mini-program และแผนการเรียน Bilingual ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ช่วงชั้นละ 2 ห้อง รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 4 ห้อง จำนวน 24 คาบ แบ่งเป็นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี 2 ห้องเรียน ห้องละ 6 คาบ จำนวน 12 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเป็นเวลา 600 นาที และ มัธยมศึกษาปีที่ 5 มี 2 ห้องเรียน ห้องละ 6 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 12 คาบ รวมเป็นเวลา 600 นาที รวมเวลาของการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 1200 นาที โดยจำแนกข้อมูลที่ได้ออกเป็นระดับชั้น และแผนการเรียน ด้วยวิธีการวิเคราะห์ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การลดทอนของข้อมูล 2) การแสดงผลของข้อมูล และ 3) การหาข้อสรุปและการตรวจสอบข้อสรุป [15] จากนั้นนับค่าความถี่ประเภทการสลับภาษาและวิเคราะห์หน้าที่ของการสลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของครูฟิลิปปินส์ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึก มาถ่ายทอดเสียงเป็นอักษรภาษาอังกฤษและภาษาไทย โดยคัดเลือกเฉพาะข้อมูลการสลับภาษาอังกฤษกับภาษาไทย และนำผลข้อมูลมาศึกษาหาค่าความถี่ในการสลับภาษา และหน้าที่การสลับภาษา โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นการนับความถี่เป็นจำนวนครั้ง ตามประเภทการสลับภาษาและวิเคราะห์หน้าที่ของการสลับภาษา จากนั้นนำเสนอผลออกมาในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์และแสดงผลเป็นค่าร้อยละ (percentage) พร้อมยกตัวอย่างและอธิบายประกอบ เพื่อให้เห็นผลการศึกษาที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้เกณฑ์ของการแบ่งประเภทของการสลับภาษา (types of code switching) ของ [10-13] และวิเคราะห์หน้าที่ของการสลับภาษา [13-14]

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละเพื่อหาค่าความถี่ในการสลับ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในเชิงปริมาณ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเชิงพรรณนาวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ที่แสดงผลค่าร้อยละ (percentage) และอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลการสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่ปรากฏได้แก่ ประเภท และมีหน้าที่ ผู้วิจัยจะนับทุกครั้งที่ครูฟิลิปปินส์สลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ทั้งในระดับคำ วลี ระดับภายในประโยคหรือระดับระหว่างประโยค จะนับการสลับภาษาเป็น 1 ครั้ง

ผลและการอภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนไทยในโรงเรียนสองภาษา ได้ศึกษาประเภทการสลับภาษาและหน้าที่ของการสลับภาษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประเภทของการสลับภาษา

1.1 การสลับภาษาของแผนการเรียน Bilingual Program

ครูฟิลิปปินส์ที่ได้สลับภาษาในชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียน Bilingual Program จำนวน 2 ห้องเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้นเวลา 600 นาที โดยแบ่งตามประเภทของการสลับ [10-12] พบว่ามีการสลับภาษาทั้งหมดจำนวน 203 ครั้งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การสลับภาษาภายในประโยค การสลับภาษาระหว่างประโยค และการสลับภาษาระดับของคำ วลี ผลการศึกษาพบว่าประเภทการสลับภาษาที่

ปรากฏมากที่สุดคือ การสลับภาษาระดับของคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้ายจำนวน 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งการที่ครูฟิลิปปินส์สลับภาษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.40 นั้นเนื่องจากเนื้อหาในวิชามีความยาก และการควบคุมชั้นเรียนที่ยากขึ้น ครูจึงใช้การสลับภาษาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการเรียนการสอน ขณะที่สอนเมื่อครูต้องการสื่อสารหรือโต้ตอบบทสนทนากับนักเรียนในบางเนื้อหาครูจึงสลับภาษา หรือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนกับครู การสลับภาษาจึงเป็นเครื่องมือช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น อีกทั้งการสลับภาษาในระดับคำ วลี คำเสริมอนุภาค หรือคำลงท้ายที่ปรากฏจะเป็นคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้ายที่ครูฟิลิปปินส์ใช้บ่อย ๆ (ตารางที่ 1)

1.2 การสลับภาษาของแผนการเรียน Mini-program

การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่เกิดขึ้น ในชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียน Bilingual Program จำนวน 2 ห้องเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้นเวลา 600 นาที โดยแบ่งตามประเภทของการสลับ [10-12] พบว่ามีการสลับภาษาทั้งหมด จำนวน 207 ครั้ง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ การสลับภาษาภายในประโยค การสลับภาษาระหว่างประโยค และการสลับภาษาระดับของคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้าย ผลการศึกษาพบว่าประเภทการสลับภาษาที่ปรากฏมากที่สุดคือ การสลับภาษาระหว่างประโยค จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.78 การที่ครูฟิลิปปินส์สลับภาษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.38 อันเนื่องด้วยสภาวะผู้เรียนในชั้นเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเท่าที่ควร ครูจึงใช้การสลับภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับนักเรียน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งส่วนมากไม่กล้าโต้ตอบหรือสนทนากับครูเป็นภาษาอังกฤษ จะโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็นเมื่อครูถามเท่านั้น ถึงแม้ว่านักเรียนในชั้นนี้จะให้ความร่วมมือกับครูเป็นอย่างดีก็ตาม จากการศึกษาพบว่าครูฟิลิปปินส์จะสลับภาษาระดับของคำ วลี คำเสริมอนุภาคและคำลงท้ายมากกว่าระดับประโยค หรือระดับระหว่างประโยค เนื่องจากครูฟิลิปปินส์คุ้นเคยหรือรู้จักภาษาไทยเป็นเพียงบางคำ หรือบางวลี (ตารางที่ 2) ดังตัวอย่างและรายละเอียดต่อไปนี้ซึ่งเป็นการสลับภาษาในแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นของครูฟิลิปปินส์ที่สอนในแผนการเรียน Bilingual Program และแผนการเรียน Mini-program ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

(1) Filipino Teacher: Are you cold ? หรือ...

Student: I feel sick.

จากตัวอย่างข้างต้นครูฟิลิปปินส์พูดภาษาอังกฤษแล้วจึงสลับภาษาเป็นภาษาไทย ซึ่งอยู่ในการสลับภาษาที่เกิดขึ้นนี้ เป็นการสลับภาษาระดับคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้าย (tag-switching) ด้วยคำว่า “หรือ”

(2) Filipino Teacher: What are these signs in your language? One...

Students: ทางต้น

Filipino Teacher: What ? What does ทางต้น mean?

จากตัวอย่างข้างต้นครูฟิลิปปินส์พูดภาษาอังกฤษในตอนเริ่มต้นของประโยคแล้วจึงสลับภาษาเป็นภาษาไทย ซึ่งอยู่ในการสลับระดับภายในประโยค (Intrasentential switching) ในประโยคที่ว่า “What does ทางต้น mean ?”

(3) Filipino Teacher: Tomorrow I will quiz.

Students: No ! No ! No tomorrow

Filipino Teacher: พรุ่งนี้อะไรอีก Don't ask again. Quiz !

จากตัวอย่างครูปิปปินส์พูดภาษาไทยในประโยคแรก จากนั้นได้สลับภาษามาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งรูปแบบในการสลับภาษาที่ปรากฏจัดเป็นรูปแบบการสลับภาษาระหว่างประโยค (Intersentential switching) ระหว่างประโยคที่ว่า “*พุงนี่อะไรอีก Don't ask again. Quiz !*”

1.3 เปรียบเทียบสัดส่วนการสลับภาษาระหว่างแผนการเรียน Bilingual Program และแผนการเรียน Mini-program การสลับภาษาของครูชาวฟิลิปปินส์ที่เกิดขึ้นชั้นเรียนแผนการเรียน Mini-Program และ Bilingual Program ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ห้องเรียน 24 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้นเวลา 1200 นาที พบจำนวนการสลับภาษาทั้งหมด 410 ครั้ง ซึ่งแผนการเรียนที่พบการสลับภาษามากที่สุดคือแผนการเรียน Mini-Program จำนวน 207 ครั้ง เมื่อเทียบกับแผนการเรียน Bilingual Program ที่พบการสลับภาษา จำนวน 203 ครั้ง ผลต่างจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.97 เมื่อพิจารณาจากบริบทในการเรียนการสอนของสองแผนการเรียนทั้งสองมีความต่างกัน แต่ครูปิปปินส์ยังคงต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการเรียนการสอนทั้งในแผนการเรียน Bilingual Program และแผนการเรียน Mini-Program ซึ่งบางครั้งครูอาจใช้การสลับภาษาเป็นเครื่องมือเข้ามาช่วยร่วมกับการเรียนการสอนหรือสื่อสารกับนักเรียน ให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไป และเกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของวิชาที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาประเภทการสลับภาษาสอดคล้องการศึกษาที่ผ่านมา [12],[16-18] (ตารางที่ 3)

2. หน้าที่ของการสลับภาษา

2.1 หน้าที่การสลับภาษาของแผนการเรียน Bilingual Program

ในกลุ่มของแผนการเรียน Bilingual Program ปรากฏหน้าที่การสลับภาษาของครูชาวฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 แผนการเรียน Mini-Program จำนวน 2 ห้องเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เป็นเวลาทั้งหมด 600 นาที ทั้งหมด 5 หน้าที่ โดยพบหน้าที่การสลับภาษาทั้งหมด 203 ครั้ง โดยวิเคราะห์ตามหน้าที่การสลับภาษา [13-14] ผลการศึกษาพบว่าครูปิปปินส์สลับภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย ปรากฏทั้งหมด 5 หน้าที่ โดยพบหน้าที่การสลับภาษาที่พบมากที่สุดคือ การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ จำนวน 97 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.78 รองลงมาคือการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น จำนวน 64 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.52 หน้าที่การสลับภาษาการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว จำนวนที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.47 และหน้าที่การสลับภาษาที่พบน้อยที่สุดคือ การอุทาน จำนวนที่พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1 ลดลงตามลำดับ หน้าที่ที่ไม่ปรากฏ คือ การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง และการระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง อีกทั้งผลการศึกษายังพบว่า มีหน้าที่นอกเหนือจากรอบแนวคิดปรากฏจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.23 ซึ่งสาเหตุที่ครูปิปปินส์สลับภาษาอยากสร้างบรรยากาศกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูต้องการให้นักเรียนมีส่วนร่วม ปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูมากขึ้น และครูต้องการให้นักเรียนเกิดความรู้อิสระกับครู ครูปิปปินส์จึงสลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย อีกทั้งในบางสถานการณ์ระหว่างเรียนที่ครูต้องการอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมจากเดิมที่เป็นภาษาอังกฤษที่ยากขึ้น ครูจะสลับภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม (ตารางที่ 4)

2.2 หน้าที่การสลับภาษาของแผนการเรียน Mini-Program

ในกลุ่มของแผนการเรียน Mini-Program ปรากฏหน้าที่การสลับภาษาของครูชาวฟิลิปปินส์ที่สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 แผนการเรียน Mini-Program จำนวน 2 ห้องเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เป็นเวลาทั้งหมด 600 นาที ปรากฏหน้าที่การสลับภาษาจำนวน 203 ครั้ง ปรากฏทั้งหมด 5 หน้าที่ หน้าที่ที่พบมากที่สุดคือ การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำจำนวน 92 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือการสลับภาษาการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นจำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.29 หน้าที่การสลับภาษาอุทาน จำนวนที่พบ 8 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 3.86 และหน้าที่การสลับภาษาที่พบน้อยที่สุดคือ การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว จำนวนที่พบ 2 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 0.98 ลดลงตามลำดับ หน้าที่ที่ไม่ปรากฏ คือ การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง และการระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง และยังพบ

หน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากกรอบแนวคิด [13-14] จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.43 เนื่องจากครูฟิลิปปินส์ต้องการให้นักเรียนปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการสอน หรืออธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ ครูจะสลับภาษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นในระหว่างการเรียนการสอน อีกทั้งครูฟิลิปปินส์จะสลับภาษาเมื่อนักเรียนถามหรือเล่นบางครั้ง หรือต้องการสร้างบุคลิกความเป็นครูในบางสถานการณ์เพื่อควบคุมชั้นเรียน (ตารางที่ 4) ดังตัวอย่างและรายละเอียดต่อไปนี้ซึ่งเป็นหน้าที่การสลับภาษาในแต่ละหน้าที่ที่เกิดขึ้นของครูฟิลิปปินส์ที่สอนในแผนการเรียน Bilingual Program และแผนการเรียน Mini-program ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

การอุทาน

(4) Filipino Teacher: Do you think starting a business while you are at school is a good thing to do ?

Student: I sold T-shirt on live Facebook, Miss.

Filipino Teacher: อื้อ! That's sound great!

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่าครูฟิลิปปินส์ได้สลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ว่า “อื้อ!” จัดเป็นการสลับภาษาในรูปแบบ การอุทาน โดยแสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์ของครูต่อคำตอบของนักเรียน

การซ้ำข้อความเพื่อยืนยัน

(5) Filipino Teacher: Swap your article with partner and read it.

Student: I finished, Miss.

Filipino Teacher: Really? จริงหรือ ?

จากตัวอย่างพบว่าครูฟิลิปปินส์ได้สลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ว่า “จริงหรือ ?” ซึ่งลักษณะในการสลับภาษาแบบนี้ คือ การซ้ำข้อความเพื่อยืนยันจากข้อความแรกที่ว่าคือ “Really?” แล้วย้ำข้อความแรกด้วยการสลับภาษาเป็นภาษาไทยว่า “จริงหรือ ?”

การอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น

(6) Filipino Teacher: Today We will talk about Comparative and Superlative in adjective. Tell me some example sentence.

(No one answers)

Filipino Teacher: Alright, We use adjectives to compare things. Example, I don't think blue was strong as pink. เข้าใจไหม ? เปรียบเทียบ

จากตัวอย่างครูฟิลิปปินส์ได้สลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ว่า “เปรียบเทียบ” ลักษณะการสลับภาษาแบบปรากฏจัดเป็นหน้าที่การสลับภาษา การอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นจากข้อความแรกที่ว่า “Today We will talk about Comparative and Superlative in adjective. Tell me some example sentence” หลังจากนั้นครูสังเกตเห็นนักเรียนในชั้นเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบกลับมาหาครู ครูจึงใช้การสลับภาษาเข้ามาอธิบายสิ่งที่ครูได้พูดออกไป

การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว

(7) Filipino Teacher: Why ...(student's number) absent today ?

Student: She told me. She is sick.

Filipino Teacher: Oh, I know พัฒนาพงศ์

จากตัวอย่างครูฟิลิปปินส์ได้สลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ว่า “*พัฒนาพงศ์*” เป็นหน้าที่การสลับรูปแบบการทำข้อความให้เป็นเรื่องส่วนตัว ซึ่งมีแค่ครูและนักเรียนบางคนเท่านั้นที่เข้าใจข้อความนี้

นอกจากรายละเอียดข้างต้นที่กล่าวมาแล้ว ยังปรากฏหน้าที่อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกรอบแนวคิด [13-14] ปรากฏจำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.43 สอดคล้องกับแนวคิดหน้าที่การสลับภาษาด้านอื่น ๆ [19-20]

2.3 เปรียบเทียบสัดส่วนหน้าที่การสลับภาษาของแผนการเรียน Bilingual Program และแผนการเรียน Mini-program เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของแผนการเรียน Mini-Program และ Bilingual Program จำนวน 4 ห้อง เป็นเวลาทั้งหมด 1200 นาที พบว่าหน้าที่การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ปรากฏมากที่สุดคือ การซ้ำข้อความเพื่อการเน้นย้ำ จำนวนที่พบ 189 ครั้ง เนื่องจากในขณะที่ครูฟิลิปปินส์สอน ครูจะสลับภาษาเพื่อถามนักเรียนในสิ่งที่ครูพูดหรือสื่อสารออกไป เป็นการทวนหรือเน้นย้ำข้อความนั้นกับนักเรียน หรือเพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนให้ดำเนินต่อไป หรือครูต้องการเน้นข้อความสำคัญให้กับนักเรียนบางสถานการณ์ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนหน้าที่ของการสลับภาษา การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ พบว่าแผนการเรียน Mini-program พบมากกว่าแผนการเรียน Bilingual program จำนวน 5 ครั้งซึ่งมีสาเหตุมาครูต้องการให้นักเรียนแผนการเรียน Mini-program เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ครูฟิลิปปินส์พูดหรือสอน หรือต้องการให้นักเรียนปฏิบัติตามในสิ่งที่ครูบอก และครูต้องเน้นย้ำกับนักเรียนในบางสถานการณ์ ขณะดำเนินการเรียนสอน รองลงมาคือหน้าที่การสลับภาษาเพื่อการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น จำนวนที่พบ 135 ครั้ง เมื่อเทียบผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าแผนการเรียน Bilingual program พบหน้าที่การสลับภาษาเพิ่มเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นมากกว่าแผนการเรียน Mini-program จำนวน 7 ครั้ง อันเนื่องมาจากในชั่วโมงเรียนครูฟิลิปปินส์เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนสอนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูมากขึ้น เกิดความคุ้นเคยกับครู และในบางหัวข้อสนทนาที่ครูกำลังพูดเพื่อต้องการให้นักเรียนเข้าใจและสามารถโต้ตอบกลับมาหาครูจึงใช้การสลับภาษา หน้าที่การสลับภาษาการอุทาน จำนวนที่พบ 10 ครั้ง เมื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ในแผนการเรียน Bilingual program กับแผนการเรียน Mini-program พบว่าแผนการเรียน Mini-program มีหน้าที่การสลับภาษาอุทานมากกว่า แผนการเรียน Bilingual program จำนวน 6 ครั้ง เนื่องด้วยระหว่างที่ครูฟิลิปปินส์ทำการเรียนการสอนนักเรียนมักจะรบกวนด้วยการคุยหรือออกนอกบทเรียนกับครู หรือแกล้งครู ทำให้ครูสลับภาษาหน้าที่อุทานบางครั้ง และหน้าที่การสลับภาษาที่พบน้อยที่สุดในการศึกษาคือ การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว จำนวนที่พบ 5 ครั้ง ผลการวิเคราะห์พบว่าพบมากในแผนการเรียน Mini-program เมื่อเทียบกับแผนการเรียน Bilingual program จำนวน 1 ครั้ง อีกทั้งยังพบหน้าที่การสลับภาษาหน้าที่อื่น ๆ ที่ปรากฏนอกเหนือจำนวน 71 ครั้ง เนื่องจากนักวิชาการบางท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของการสลับภาษา เป็นเพียงการแสดงอารมณ์ของผู้พูด ที่เกิดขึ้นในทันทีทันใดโดยมิได้ตั้งใจ [10],[19] ผลการศึกษาหน้าที่การสลับภาษาครั้งนี้ สอดคล้องการศึกษาที่ผ่านมา [18],[20-21] (ตารางที่ 5)

จากการศึกษาพบว่าครูฟิลิปปินส์นั้นต้องการให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษดำเนินต่อไปอย่างราบรื่นเป็นธรรมชาติ ตามวัตถุประสงค์ของวิชา การที่ครูสามารถสลับภาษาในระดับคำ วลี คำเสริมอนุภาคหรือคำลงท้ายที่ครูสลับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้น เป็นเพราะครูมีความคุ้นเคยกับภาษาไทย โดยการใส่คำ วลี ประโยคภาษาไทยเพื่อต้องการให้นักเรียนรู้สึกคุ้นชินกับครูเอง จึงทำให้บางสถานการณ์เกิดการสลับภาษาขึ้น ระหว่างดำเนินการเรียนการสอน การสลับภาษาสามารถดึงดูดนักเรียนให้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น บางครั้งทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนเพิ่มเติมจากเดิม สามารถสื่อสารโต้ตอบกับครูได้มากขึ้น กล่าวสื่อสารภาษาอังกฤษ ล้วนแต่เป็นผลมาจากการใช้การสลับภาษาเป็นเครื่องมือของครู บางสถานการณ์ที่ครูต้องการแสดงถึงบทบาทความเป็นครูในชั้นเรียน การสลับภาษาสามารถทำให้นักเรียนรับรู้ถึงสิ่งที่ครูพยายามสื่อสารกับตนเองได้ ในขณะที่นักวิชาการบางท่านแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สองไว้ว่าการใช้ภาษาแม่หรือภาษาแรกเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับครูผู้สอนภาษาที่สองและยังให้ทัศนะคติ

เพิ่มเติมในด้านของนักเรียนหรือผู้เรียนที่ไม่มีความจำเป็นต้องเข้าใจในสิ่งที่ครูกำลังพูดทั้งหมด [22-23] แต่เนื่องด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น การสลับภาษาในชั้นเรียนถือว่าเป็นส่วนช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษามากขึ้นอีก ระดับ ทั้งในด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน ด้านการควบคุมชั้นเรียน หรือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน [16-17] นั้นการสลับภาษาถือเป็นเครื่องมือในการช่วยพัฒนาทักษะภาษาผ่านการสื่อสารในชีวิตจริง [12]

เอกสารอ้างอิง

1. Meteetum, Pongsakorn. English , Myths, Power, and Domination. Naresuan University. 2017
2. Honna, Nobuyuki. English as a Multicultural Language in Aisa and Intercultural Literacy. Aoyama Gakuin University. 2005.
3. Bolton, Kingsley. English in Asia, Asian Englishes, and the issue of proficiency. United Kingdom: Cambridge University Press.2008.
4. Hongsacha, Nopamat. Fundamentals of language and teaching for English teacher. Rajabhat Rajanagarindra University. 2016.
5. Chalorwong, Chanidapha. Professional labor mobility of Filipino teachers in ASEAN. Chiangmai University. 2015
6. Pengsri, Narittiya. An Analysis of Code-Switching on Facebook. Kasalongkham Research Journal: Vol..8, No.1 January-June. 2014.
7. Koanamsai, Phicharie.Code-switching between Central Thai and Northeastern Thai on Facebook. Kasetsart University. 2014.
8. Kitsasom, Nisa. Code-switching between Central and Northeastern Thai dialects by promotional broadcasters in Loei. Independent study. Silpakorn University. 2013.
9. Gardner-Chloros, P. Code-switching. Cambridge, UK: Cambridge University Press. 2009.
10. Appel, R. and Muysken, P. Language Contact and Bilingualism. London, Adward Amold. 1987.
11. Poplack, S. "Sometime I'll start a Sentence in English y termino en española: Toward a Typology of Code-Switching." Linguistics.1980; 18(7/8) : 581-618.
12. Promnath, K., & Tayjasanant, C. ASSA, P., Switching of Teachers in ESP Classes-Thai Code-English, 201(516). Retrieved November 22, 2017, from <http://www.culichula.ac.th/Publicationonline/files/article/X0bKTanGxMWed110239.pdf>. 2016.
13. Gumperz, J. Discourse Strategies. Cambridge: Cambridge University Press. 1982.
14. Blom, J. P.& Gumperz, J. Directions in Sociolinguistics. San Francisco: Holt,Rinehart and Winston, Inc. 1972.
15. Miles MB, Huberman AM. Qualitative Data Analysis. An Expanded Sourcebook (2nd ed.). Thousand Oaks. CA: Sage; 1994.
16. Edvinsson, Camilla M. Teacher Code-Switching in Secondary ESL Classroom in Sweden. Sweden. Kristianstad University. 2015.

17. Ahmad, B. H. Teachers' Code-Switching in Classroom Instructions for Low English Proficient Learners. *Journal of English Language Teaching*. 2009: 49-55.
18. Chaiwichian, Unchalee. Thai-English Code-Switching of students in the Mini English program (MEP). Suranaree University of Technology. 2007.
19. Hoffman, Charlotte. *An Introduction to Bilingualism*. London: Longman Inc. 2001.
20. Phramaha Athiwat Buddanang. The Function of Code-switching between Central Thai Northeastern Thai Dialect and Pali in Dhamma Preaching of Ven. PhraSompob Jotipaño. *Journal of Language, Religion and Culture*. 2018.
21. Darachai, Wilasinee. Thai–Teochew Code-Switching Functions in The speech of the Chinese Thai in Yaowarat Community. Chulalongkorn University. 2014
22. Krashen SD. *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Prentice-Hall International; 1987.
23. Simon L. Towards a new understanding of code-switching in the foreign language classroom. In: Jacobson R, editor. *Trends in Linguistics: Code-switching Worldwide II*. Berlin: mouton de Gruyter; 2001.

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละแบ่งตามประเภทการสลับภาษาของครูชาวฟิลิปปินส์ ที่สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 แผนการเรียน Bilingual Program จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นเวลา 600 นาที

แผนการเรียน Bilingual Program							
ระดับชั้น	การสลับภาษาภายในประโยค		การสลับภาษาระหว่างประโยค		การสลับภาษาระดับของคำ วลี		ทั้งหมด
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	21	22.11	34	35.79	40	42.11	95
มัธยมศึกษาปีที่ 5	27	24.99	37	34.25	44	40.74	108
รวม	48	23.64	71	34.97	84	41.37	203

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละแบ่งตามประเภทการสลับภาษาของครูชาวฟิลิปปินส์ ที่สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 แผนการเรียน Mini-Program จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นเวลา 600 นาที

แผนการเรียน Mini-Program							
ระดับชั้น	การสลับภาษาภายในประโยค		การสลับภาษาระหว่างประโยค		การสลับภาษาระดับของคำ วลี		ทั้งหมด
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	31	31	35	35	34	34	100
มัธยมศึกษาปีที่ 5	33	30.84	37	34.57	37	34.57	107
รวม	64	30.91	72	34.78	71	34.29	207

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนและร้อยละของประเภทการสลับภาษาของครูชาวฟิลิปปินส์ ที่สอนระหว่างแผนการเรียน Mini-Program และ Bilingual Program จำนวน 4 ห้อง เป็นเวลาทั้งสิ้น 1200 นาที

แผนการเรียน	การสลับภาษา ภายในประโยค		การสลับภาษา ระหว่างประโยค		การสลับภาษา ระดับคำ วลี		ทั้งหมด
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	Mini-Program	64	30.91	72	34.78	71	
Bilingual Program	48	23.64	71	34.97	84	41.37	203
รวม	112	27.31	143	34.87	155	37.84	410

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของหน้าที่การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่สอนชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียน Mini-Program และ Bilingual Program จำนวน 4 ห้องรวมเป็นเวลาทั้งหมด 1200 นาที

หน้าที่การสลับภาษา	แผนการเรียน และระดับชั้น							
	Bilingual program				Mini-program			
	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง	0	0	0	0	0	0	0	0
การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	0	0	0	0	0	0	0	0
การอุทาน	1	1.05	1	0.92	2	2	6	5.60
การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	53	55.78	44	40.74	37	37	55	51.40
การอธิบายเพิ่มเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น	30	31.57	34	31.48	38	38	33	30.84
การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	0	0	3	2.79	0	0	2	1.86
อื่น ๆ	11	11.57	26	24.07	23	23	11	10.28
รวม	95	100	108	100	100	100	107	100

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนและร้อยละหน้าที่การสลับภาษาของครูฟิลิปปินส์ที่สอนแผนการเรียน Mini-Program และ Bilingual Program ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ห้องรวมเป็นเวลาทั้งหมด 1200 นาที

หน้าที่การสลับภาษา	แผนการเรียน		แผนการเรียน		ทั้งหมด
	Bilingual program		Mini-program		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง	0	0	0	0	0
การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	0	0	0	0	0
การอุทาน	2	1	8	3.86	10
การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	97	47.78	92	44.44	189
การอธิบายเพิ่มเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น	64	31.52	71	34.29	135
การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	3	1.47	2	0.98	5
อื่น ๆ	37	18.23	34	16.43	71
รวม	203	100	207	100	410